

ဝန်းလှိုင်

မှီခိုရုံ

ရေတက်ရေတက်

ချစ်ချစ်

ဝိညာ
ပြည့်စုံ
စာပေအသင်း

အချစ်သည် ခါတရပ် ချို၏..သို့သော်..ချိုသည်ဟု
ထင်လျက် ခုံမင်တပ်မက်နေဆဲမှာပင် မယုံနိုင်စရာ
ခါ..သက်သွားတတ်ပြန်၏။ ထိုအခါ ခါတရပ် နှလုံး
စွာ ဖြစ်တည်ရင်းမှပင် ကြမ်းတမ်းသောနိဗ္ဗာ
ပေါ်ကရဲတတ်ပြန်၏.....

လွှဲကဲ့သို့ အခြားကစေ ဂုဏ်သိမ်းစားခံနိုင်
 သော အချစ်ကိုပင် လူတို့က အမျိုးမျိုးပုံဖော်
 ရှေးကြိုးစားကြ၏။ "ဆိုင်ခြံတည်တံ့စောင့်
 ဘေးထုတ်ကြ၏။ ဘေးထုတ်ကြိုးပမ်းရင်း တာ
 ပျက်သွားကြသကဲ့သို့မနည်း..." အချစ်ကလည်း
 ကံဆိုးစွာ နာကျည်းသောသံစားမျက်တွေနှင့်
 ချစ်ခွင့်မရလိုက်ကြ...။ အချစ်ကလည်း ကံ
 ကောင်း စွာ ကျေနပ်ရင်မှ ပျော်စရာမျှတွေ
 ခွင့် "ချစ်ခွင့်" ကြုံရသည်.....

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ...
အချစ်၏ ဖမ်းဆီးမှုကတော့ လူနေ
ထုတ်ကွင်းလူသားတို့အပေါ်အာဏာ
ကြီးမားစွာ ရွတ်ဆိုချယ်လှပပဲနေဆဲ..

ယခုကတော့မှာ ယူလည်းဝါယူလည်း
အချစ်၏ လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ 'ယူ'
ခြေနေသည်.....

၄

အချစ်ကိုအကြောင်းပြု၍ အာဏာရပ်တို့
ဖန်တီး တည်ဆောက်နိုင်ရန် ယူ ကြိုး
စားနေသည်လေ.. ယူ အိုမသုတ်...
တန်ဖိုး.....

ကားကို ဂရုတစိုက်မောင်းနှင်နေရင်းမှပင် နံတော့မှ ငြိမ်သက်ချက်လာသော နှင်းနုဝေကို တနိဟွားတစ်ချက်ကြည့်ကြမိ၏..

တစ်ခုခု
ရွာ... ဦးမလား
ဟင် နှင်း...

ဟင်အင်း...
စာဆောင်ကိုပဲဖြန်
တော့မှပင် နောက်မှ...

ဟဲ့... နှင်း၏အဖွဲ့ကို မုချပါဝင်ချင်ပါကမူ
စောဒေက မတက်ခွင့်မရှိပါ။ သေချာလည်း
နှင်း၏အဖွဲ့စာတိုင်း အာဟာဆောင်
သို့ ကားကို ဦးတည်ပို့ရမည်

မာလာဆောင်ရှေ့မှာ ကားလေးက
တုံ့ခနဲထိုးပျက်သွားခဲ့သည်။ နှင်းနုလေး
က ကားပေါ်ရဲ့ ခုတ်သားစွာ ဆင်း
ရင်း နှင်းနုဟာ ကိစ္စကားဆို၏...

သွားမယ်နော်..

သုဠိလေး ခေါင်းစည်းပိုက် နှင်းနုလေး အဆောင်တွင်း
ဆီသို့ ကျောခိုင်းလှည့်ထွက်သွား၏။ နှင်းနုလေး၏
ကျောကို လှမ်းကြည့်ရင်း သူ့ကိုယ်သူ ကားရှေ့မှာ
ယက်ဖြုတ်ချခဲ့ပြန်၏

ဒီနေ့လဲ
ထုံခဲအတိုင်းပါပဲ
လာ နှင်းနုယ...

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
အတွင်းမှရယ်လဲ
များ လှည်းတန်းမီး
ပျံ့တက်စီရြေ
ထွက်သွားကြသည်

မင်းရဲ့ ထူးခြား
နား ပတ်ပျိုးတန်းကွက်
မဆုံးဝေးဘူးလား တန်ဖိုး
နေ့စဉ်နဲ့အမျှ အပ်ကြောင်ထပ်
နေတဲ့ခေါက်ကြိုးကို ဝါခွေမှာ
ဖွင့်မပြတ် ကယာကွက်
နင်းခွေမှာဖွင့်ပြန်ရင်
ရည်းစားယောက်ျား
တောင်လအတော်
ကြာနေလောက်ပြီ

ငါ့ယူနိုမတွေဆင်ယူ
ကို ချစ်ခွင်ပန်မလို့ အမြဲ
အံ့ကြွတ်သယ်ယူနဲ့တွေ့ရင်
ခြေတွေလက်တွေနော့ပြီး
ကြိမ်ထွက်တော့ဘူး...

ဒါကတော့...မင်း
အလကား ကြွက်
နေတာပဲ...

တုတ်တယ်.. ဝါ..
 ကြောက်နေတယ်
 စာတယ်လို့မျှား... သူ..
 ငြင်းခဲ့ရင်....

သြဿနာတစ်ခုကို
 အသံတွေးနဲ့ အဖြေထုတ်လို့မရ
 တူး ဟန်တူး... ပြီးတော့ မင်းတို့
 မှိုင်း ရင်းရင်းနဲ့နဲ့ တွဲလာတာကြာ
 ပြီပဲ၊ တစ်ယောက်ယောက်
 တစ်ယောက်ယောက်နေရော
 ပေါ့.....

တချို့ကဆို.. ဝါတို့
 နှစ်ယောက်ကို ချစ်သူ
 တွေလို့တောင် ထင်နေ
 ကြပြီ....

ဝါလဲ.. မင်းအကုန်
 ကြွေးထားလို့သာ မတုတ်
 ရင် ဒီလိုပဲ ထင်တာပဲ..

ဒီတစ်ခါတွေရင်
တော့ ပါတယ်ပဲ
လို့ကတော့မယ်ကွာ အဲ့
ပဲ...အဲဒါနဲ့...အဲဒါနဲ့...
တော့မလုပ်တော့ကောင်
ပါ...အဲ့...အဲ့...
ဒါနဲ့...ကော...

မင်း...အဲဒါ
ကလေးနဲ့...အဲဒါနဲ့...
ဒီမှာဟန်ကွာ...အဲ့...
ဒါ မဟန်ကွာ...အဲ့...

အဲဒါက...အဲဒါ
ပါ...ဒီတစ်ခါတော့
မယ်...

တွေပေးတာ ကိုယ်
အတူတူအားပေးမင်း
အတူတူအားပေးပါ... မင်းရဲ့
မိလားအတူတူအားပေး
အဲ့...အဲ့...အဲ့...

မင်း...အဲဒါ
ကလေးနဲ့...အဲဒါနဲ့...
ဒီမှာဟန်ကွာ...အဲ့...
ဒါ မဟန်ကွာ...အဲ့...

ဟင်း...ဟင်း
ဟင်း...ဟင်း...

ဟာတစ်ခွဲနဲ့အထက်ပိုင်းဟာ လေး
နက်ယူပုံ၊ စကားတစ်ခွဲနဲ့အားရယ်
မော့ခြင်းနဲ့တုံ့ပြန်လာ၍ အဲ့... နှင်း
နဲ့ပေ၏ မျက်နှာကို ရွှေ့ကဲသွား ခွာ
ကြည့်မိ၏

ကျွန်တော်စကားမှာ
ရယ်စရာမပါပါဘူး နှင်း...
ဟန် ဖိုး မထားတောင်စာနာ
စိတ်နဲ့ နားလည်ပေးဖို့
တော့တောင်းပါတယ်..

ထောင့်ိုရော်.. ကျွန်မအဖြစ်
ကို ကျွန်မရယ်တာပါ.. ကျွန်မ
ဟန်ကွားကို လေးစားစွာ ရှင်းရှင်းတစ်
ယောက်လုံးပဲခပ်တယ်၊ ဒါကြောင့်..
တစ်နေ့မှာ ဟန်ကွား ကျွန်မမေတ္တာ
ကို မတောင်းပါစေနဲ့လို့ ကျွန်မ
အကြိမ်ကြိမ် ဆုတောင်းခဲ့တယ်
အခု.. ကျွန်မဆုတောင်းမိသည့်
တော့ဟဲ့ အဲဒါကိုတွေ့ပြီး
ရယ်မိတာ.....

စီးကုတ်ကို အဆက်မပြတ် ရွတ်ဖွားရင်း စကားဆိုရန် အား
ယူလိုက်သည်။ တလွင်လွင် ပျံတစ်လွှားသော မီးခိုးတွေများ
ကြွေးမှာသောကအပူတွေရေပဲ ကန့်သန့်ပြုပြင်သည်။

ကျွန်တော်ကို တစ်ခု
ခု ပြန်တွေ့ပါလား...
အမျှင် ဒါမှမဟုတ်
အနုနု.....

ကျွန်မ မယိလို့
မေးပါရအေး၊ လောကကြီး
ထဲမှာ အမျှင်နဲ့အနုနု
နှစ်မျိုးပဲရှိသလား
ဟင်...!

ကျွန်တော်ကတော့
နှင်းနီပတ်သက်လာရင်
အမျှင် ဒါမှမဟုတ်အနုနု
ဒါပဲ ယိတယ်...

ကျွန်မ...ဟန်တွားကို
မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်
အတိုင်းအတာထက်ပိုတဲ
ယိယောရဲ့မျိုးမထား
နိုင်ဘူး.....

ယောက်ျားတစ်ယောက်
နဲ့ စစ်မင်းမဟာ ဒီလို စိတ်ချုပ်
ထွေးချမ်းမိနေ၊ ယိတ်ရင် ကျွန်မ
ဒီလိုနေခဲ့မိမှာ မဟုတ်ဘူး... ကျွန်မ
ထပ်ပြောပါရအေး၊ ဟန်တွားကို မိတ်
ဆွေ အသစ်ထက် ပိုတဲ့ သံယော
ဇဉ်မျိုး ကျွန်မမဟာ နိုင်ဘူး
မင်းလွှတ်ပါ....

ယောက်ျားတစ်ယောက် ဆိုသလို နားပါးစွာ
ကြားလိုက်ရလေပြီ၊ ရှက်ခြင်းကြောင့်
ခြင်းတွေနဲ့အတူ ယူကားပေါ်ကပ်
လိုက်သည်.....

ကျွန်မကို လိုက်
မပို့နဲ့ဟော့ ကျွန်မတစ်
ယောက်တည်း လွတ်လွတ်
လပ်လပ် ခဏနေပါ
ရအေး

သူ...နားနားကျင်ကျင်ပြီ...လွတ်ကားမောင်...
ထွက်ပို့သမ္ဗုဒ္ဓ...သစ်စိမ်း...ဆိုသမ္ဗုဒ္ဓက...
ကို...ဒါဒရေခက်စွာ...သဘောလောက်လိုက်
သမ္ဗုဒ္ဓ.....

မိမိအပြန်မှာ...စောင့်ပွဲခံလျက်သောကြာ...
စားကြရန်...စောင့်နေမည်...သူငယ်ချင်း...
ကို...မည်သို့...ရင်ဆိုင်ရမည်နည်း.....

စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာ...မျက်စိမှိတ်လျက်...
ဒါပေမယ့်...အသိတရား...
လွတ်သွား...မျက်နှာချင်းဆိုင်...
လာသော...ကား...တစ်စီး.....

ငိုကြွေးခြင်း၊ ရွှိမ်းယံများ၊ ပဲတင်ထပ်နေ
 လော့ အပျိုနေရာမှာ ပျံ့လွှား၊ ရှိနေသည်။
 သူ့လက်ထဲမှာ မွတ်တမ်း၊ မြေအုပ်လှလှလေး၊
 ပတ်ဝန်းကျင်မှ လောကဗျာဏ်များ၊ နှင့်
 ဆန်တိုင်များ သူ့မျက်နှာက တည်ငြိမ်စေ၊
 နက်နေ၏.....

အစ်ကိုဖြစ်သူ၏ အတင်းဆိုးကိုကြား
 ကြား၍ သူ့ရန်ကုန်ကို အသွယ်တစ်ပိုင်း
 နှင့်ရောက်ခဲ့ရသည်။ အစ်ကိုကော...
 မတော်တဆ ကားတိုက်မှုတစ်ခုဟု
 ပင်လယ်ခံရသည်။ ရန်ကုန်သို့ အရောက်
 တစ်ခါး၊ နှင့်အတူ ကြွေမှု ပျက်စီး
 နေသောကားအတွင်းမှ အပူခွက်တစ်
 မြေအုပ်လှလေးကို သူ့ရ ခံရသည်.....

ငြိတော့...ယေဘုယျ...အချိန်တွင် သူ့လက်ကို
တင်းတင်းဆုပ်၍ တနိတွား ပြောခဲ့သော
ဇနားများ.....

ညီညီရေ...
နှင်းက... ကိုကိုကို
မချစ်ဘူးတဲ့ကွာ.....

ထိုဇနားများကို ဘေးယူ၍ ကြွေးနာပြီး
တနိတွားဆုံးပါးသွားခဲ့သည့်.....

မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို စာမိနာဆုံး
ဖက်ပြီးချိန်တွင် တနိတွားယေ
ဆုံးရခြင်းသည် နှင်းနုဝေ ဆို
သည့်ကလေးမ၏ ဩဇာ...ချက်
ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း သူ့ယိဒ်
ရှာလေပြီး "လူကို မခြင်း ဖူးသေး
ခင်မှာပင် နှင်းနုဝေကို နာနာ
ကျွမ်းကျွမ်း မှုန်းတီးမိလေ
သည်.....

ဂါးကန်!
ကလေး...

နောက်ထုံးစာမျက်နှာမှ စာသားများကို
ယူ အထပ်ထပ် ပြန်ဖတ်နေခဲ့ပြန်၏။

မနက်ဖြန်... နှင်းရဲအိမ်
စာကြောင်း ဖြစ်ပြောလိုက်တာ၊
မယ်... နှင်းရဲအိမ်မှာပါလေ...
နှင်း... ဒါကိုပြန်ခွင့်မှာပါ...
ဒါ... နှင်းကမခွင့်ရလို့ ပြော
လိုက်တာကိုကြောက်စာယ်...
စကားကြီးမှာ... ဒါစာကြောင်း
ဆုံက နှင်းက ဒါကို မခွင့်ရလို့
ပြောလိုက်မယ်ခံကလေး...
တကယ်တော့ပြောရရင်
နှင်းရဲစာမျက်နှာ... ဒါ လေးပြည့်
စာရားထက် ပိုကြောက်စာယ်...

မှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲက နောက်
ထုံးစာကြောင်းက ယူရင်
ထဲမှာ ပုံတစ်ထပ်မျှ
ကျန်ရစ်ခဲ့သည်...

နှင်းရဲ... အမန်းကို ဒါ
လေးခြင်းစာရားထက်
ပိုကြောက်စာယ်...
နှင်းရဲ... အမန်းကို ဒါ
လေးခြင်းစာရားထက်
ပိုကြောက်စာယ်...
နှင်းရဲ... အမန်းကို...
နှင်းရဲ... အမန်းကို...

ମନେ ହୁଏ ଯେଉଁଠି
ମନେ ହୁଏ ଯେଉଁଠି
ମନେ ହୁଏ ଯେଉଁଠି
ମନେ ହୁଏ ଯେଉଁଠି

ହେଉଛି...!
ଓହ୍ଲିବାର
କାହିଁକିକିଏ...

ମନେ ହୁଏ...

အလှူငွေများ တစ်ယောက်ထံမှ ထွက်
ပေါ်လာသော ဇနီးသားများနှင့် တွင်း
ရှိုက်သံများ ပို၍ ကျယ်လောင်လာ၏။

ယူလက်ထံမှ ခွဲတိတ်ခွဲ
ခွဲတိတ်ကို ဂုဏ်ပုဂ္ဂိုလ်
လိုက်သွား.....

အဖွဲ့နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရတဲ့
ကုန်ကျစရိတ် အနီးပါးအထိ
ပိုမိုပြီး တာဝန်ယူပါကယ်တစ်ခု
ဟာက ကိုယ့်ကျေးဇူးတော်
ပိုမိုပြီးအဖွဲ့အစည်းအားမယ်
ဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့ဓားက
လေးပါကယ် ကိုယ့်...

လောကဓါး
တောက်လောင်နေ
သော မိမိတို့အဖွဲ့
နှင့်ဆွေမျိုးသားနှင့်
မိမိတို့အဖွဲ့အစည်း
အဖွဲ့အစည်း ယူ
ဇနီးသားကိုအလေး
ထား နားထောင်
ခြင်း မရှိခဲ့ပါ...

ဒေသကောလိပ်မှာ
ဒုတိယနှစ်စာတင်ရင် ပင်မ
စာရွာယိုလို့ ရောက်ကြတာပဲ
မင်းက အယ်လိုကြောင် သူ့မှာ
ထက် ငိုပြီး ကက်ကြနေ
တာပဲ.....

သုဝဏ်းချင်း ခိုင်းဖုန်းခံ
ဖော်အခမ်းစကားကြောင့်
ဟန်တူဖုန်းခံအဖြစ်ဆို
ကို သူ့ပြန်ပြောပြလိုက်
သုဝဏ်း သုခကားကို ခိုင်း
ဖုန်းခံပြီးသက်ရွာနား
ထောင်နေဖော်.....

အခြေခံကတော့
အဲဒါပဲ.. ငါ့မှာပွေးချင်း
ကတော့ဆိုလို့ ငါ့ယိပ်ခွံရက်
ကိုကိုပဲမှီတယ်.. ကိုကိုယာမှီ
ဒဲရင် ကနယိုရင် နောက်ဆုံးနှစ်
မှီအခါကို နှစ်ယောက်ရန်
ကုန်မှာ အတူနား အတူသွား
ပျော်စရာကြီးလေ... အဲဒီ
ငါ့ကပ်ခက်တွေ ပျက်
ဒဲရတယ်.....

ကိုကိုကိုဆုံးရှုံးတာ...ငါတို့မိသားစု
အတွက်အစားထိုးမရတဲ့ ဆုံးရှုံးမှု...ငါ့လက်
ပေါ်မှာဆုံးရှုံးသွားတဲ့ ကိုကိုရဲ့အခြေခံကို
ငါ့ဘယ်လိုမှ မေ့မရဘူး... ကိုကိုရှုံးခဲ့တဲ့ပွဲ
ကို အနိုင်နဲ့အဆုံးသတ်ပေးဖို့ အခွင့်အရေး
အစ်မ့ ငါ့ဆီကိုရောက်လာပြီ....

အဲဒီအမျိုးသမီး
က အခု...ဘယ်
နှစ်လဲ...

ကိုကိုနဲ့ အတူတူ
ဆိုတော့ နောက်ဆုံးနှစ်
ပေါ်ကွာ....

၂၀

အစ်မတော့ မှီ
တယ်နော် မင်းလို့ခေါ်
တဲ့ ပစ္စည်းက ယာန်မို့
မဟုတ်ဘူး...ပြီးတော့တွေ
နဲ့အနီးနီးဖြစ်ရယ်
လို့ရတဲ့ပစ္စည်းမဟုတ်
ဘူးလွယ်ပါ့မလား...

ယိပ်လွယ်လွန်းရင်လဲ
ပျင်းဖို့ကောင်းသွားမှာပေါ့
တစ်ခါတလေကျတော့...ခက်
တာက အရသာပိုရှိတယ်

အင်း... မင်းနဲ့အတူ
လျှောက်ပြီး ယင်းစာအုပ်အိတ်
တက်ဖို့လန့်တောင်
လာပြီ.....

မလန့်ပါနဲ့ကွာ... ရင်ခုန်
စရာကောင်းတဲ့ ပွဲကြီးပွဲကောင်
တစ်ပွဲကို အနီးကပ် အခမဲ့ကြည့်
ခွင့်ရတဲ့အတွက်..မင်း...ကျေနပ်
လျှော်ခမ်းပါ.....

ယခုအချိန်မှာ အတိုက်အခံခံကာ မဖြောင့်
ခြင်းက အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေး
ကာ စိုင်းဖူးနဲ့ တစ်ယောက်နှုတ်ထိန်းနေ
လျှက်မိလေ၏.....

ခခ... ခခ...
ခခ... ခခ...

ဇာယပ်ခနီးထဲမှာ ခြံနေသော ကျောင်းသူ
တချို့၏ ရယ်သံများ နားထဲသို့ ကနီလနီ
ဖြောက်ဖြဲ ဝင်လာသည်.....

ဆိုင်ဖုန်းခံက ပျံ့လွှားကို လက်ကိုင်၍ အခန်း
ထောင့်က ချိန်နေရာသို့ ခေးဆက်ကာ ပြော
နင်းနေသော အကြံပွတ်ပျင်းသံသည်.....
တစ်မျိုးမျိုး မိမိချစ်သူ ပြောခဲ့သော်လည်း
ကြောက်သောသော မိန်းကလေး၏ ဗဟု ဗွတ်
နှာကို တွေ့လိုက်ရသည်.....

အမျှာနှစ်မတူ တစ်ယောက်ကြီးစွာ လှ
နေသော နှင်းနုဝေဖန် မျက်နှာကို
ပျံ့လွှား ယတိပြု မိနေပြန်၏...

မေယုကို
လာစောင့်နေ
တာထင်တယ်..

မဟုတ်ဘူး
မိမိဝင်းကို လာ
စောင့်တာ...

ရှာပါကတော့
လွှတ်မို့နဲ့ အပ်ဆင်
ဆင်ပဲ...

မိမိကလေး: ကမ္ဘာ့စုန် ဝန်းကိုး
ဇကော့ယံက အာနန်းကြွယ်ယိုး
လွှတ်ပျံ့လာယဉ်.....

ငါတို့..ရယ်
ခရာယဉ်တူဝါတွေ
ဖြစ်ကုန်ပြီ..လမ်း
ကြရကောင်..

မိုင်းဖုန်းခံ၏ ဇကော့ကိုကြွယ်ဆွန်
ခြင်းမပြုဘဲ ယူနှင်းနဲ့ဝေတို့
အာနန်းရှေ့မှ ခွာနဲ့ယဉ်....

၂၃

ကိုတို့ ခွဲမယ်
ဆိုလဲ ခွဲလမ်းလောက်
တယ် အတော်လွတ်
ကဝေမပဲ....

မျှော်လင့်ချက်တော့ရှိ
ပါတယ်။ နှစ်ခုဝေတို့ နာတာနဲ့ထဲက
မိန်းကလေး တစ်ယောက်က မင်းကို
လွှင့်မို့ နဲ့တုတယ်လို့ပြောလို့က်
တယ်...ဟာ...ဟာ...ဟာ...

လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဆိုင်မိချိန်
တွင် မိုင်းဖုန်းခံက အရယ်စကား
ပြောလို့က်သန့်.....

မင်းက ပါတို့
လျှောက်နေတာ
ဟာ....

ပျော်စရာပြောတာ
ပါ. မင်းက ဒီယောက်ကလေး
ကောင်အပြောမခံနိုင်
တော့ဘူးဟာ....

၂၄

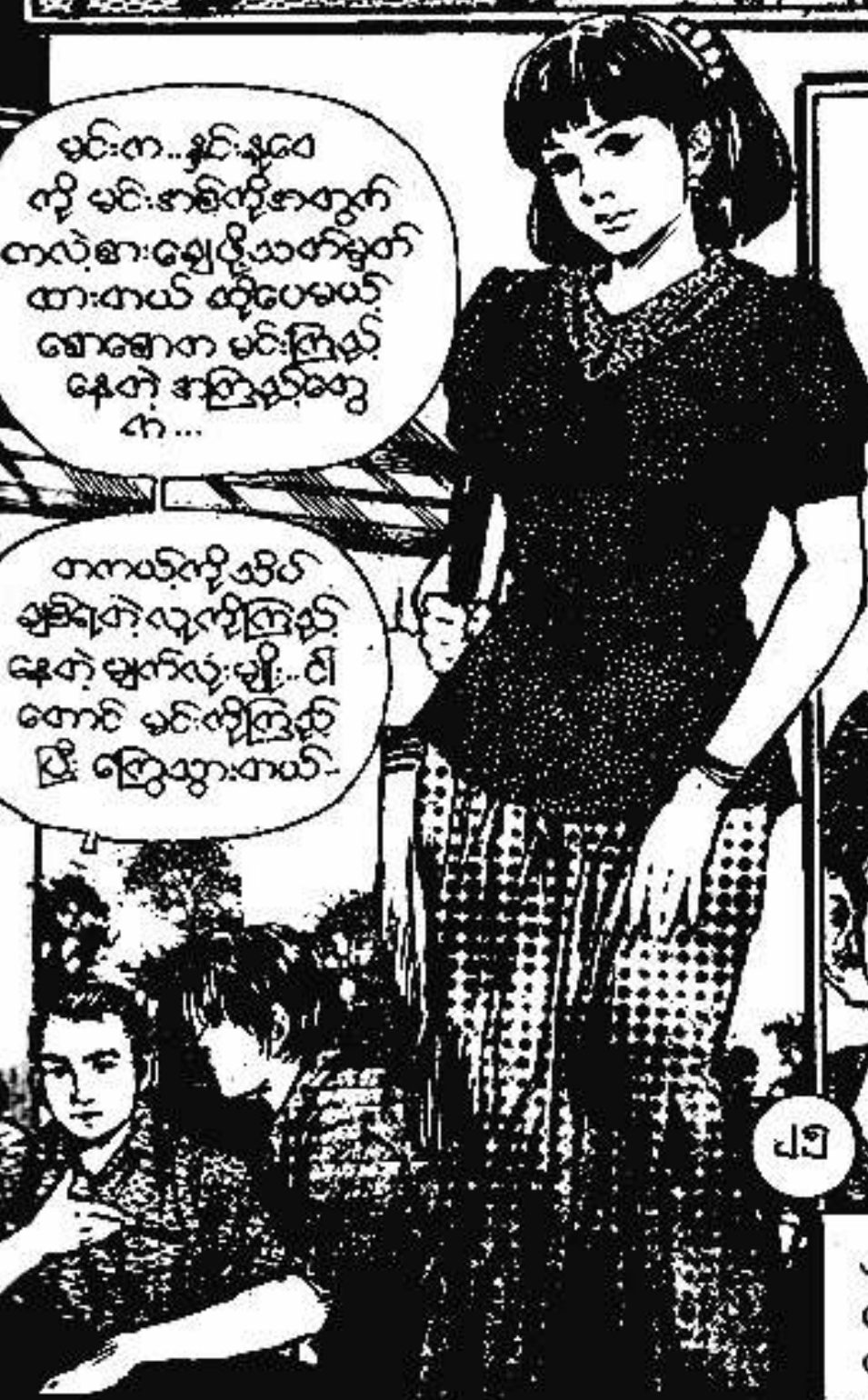
ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်
တဲ့ တက်ဆိုင်သမ္မာ..
အလေးအနက်ပဲဖြစ်
စေချင်တယ်ကွာ..

ဒါပိုလဲ...
ကလေးအနက်ကလေး
တွေပေါ့....

ဟေး...ဟေး...

မင်းက...နှင်းနုပေ
ကို မင်းအစ်ကိုအစ်မ
ကလေးနားရွှေပို့သတ်မှတ်
ထားတယ် ဆိုပေမယ့်
အေးအေးက မင်းကြည့်
နေတဲ့ အကြည့်တွေ
က...

တကယ်ကို ဒီလို
မျှစ်ရတဲ့လူကိုကြည့်
နေတဲ့မျက်လုံးမျိုး...ငါ
တောင် မင်းကိုကြည့်
ပြီး တြောသွားတယ်...

ဟုတ်လား.. မင်းတွေ
က တကယ်ပဲလား...ငါက
အဲဒါလို့မျိုး ဖြစ်မှဖြစ်ပါ
မလားလို့ မျှော်မှတ်
ရတာ....

၁၅

ယူကောက အဆင့်၌ မိုင်းဖုန်းခံ
ခေါင်းခါးလျက်သတ်ဖြင့် မျှ
လေဖော်.....

ဟင်...ဟင်...
ဟင်....

ရယ်ရယ်ရယ် မဟုတ်တာကို
ရယ်ခနေပါနဲ့ ဝင်းဗာ...အခုနဲ့
ဗွာမိနီအလေးတွေ အများကြီးရှိ
တာပဲ...သူတွေရင်ကလေးတွေရင်
မျက်လုံး...သူတို့တို့ကတာနေ
ဗွာပေါ့....

ဗူးယီးကြွေကရင် နှင်းနုဝေဇာကြွေကို
ဝင်းဗာက ခေါ်ဝေါ်.....

မျက်လုံး...သူတို့တို့က
တာမဟုတ်ဘူး... သူ
အကြွေက ကစားမိနီလုံး
နှင်းနုမျက်လုံးပေါ်မှာ...တို့
အလေးအများပဲဟင်.

လက်မှာတိုင်ထားသည့် ဗူးယီးကြွေကို ပန်းကန်ထဲ ဖြိုချ၍
နှင်းနုဝေ အကြွေကို ကန်ရေပြင်ဟက်ဆဲ ပို့လိုက်သည့်
သက်ကြွေကစားမှုကို လေးပင်စွာမျှ ဖြစ်လေ၏

ယက်ခြင်းယဲ့ယဲ့နောက်ကွယ်မှ စကားသံ
ယဉ် ခွန်စားမဲ့ဇွာ.....

ခြေမိုင်မယ်ဆိုရင်
ယောက်ျားတွေနဲ့ ပတ်ယက်တဲ့
အကြောင်းကို မပြောပါနဲ့ဝင်းမာရယ်
ဟယ်ယောက်ျားကိုမှ နှင်းနဲ့ အသိမိတ်
ဆွေ မပွဲချင်ဘူး၊ အသိမိတ်ဆွေပွဲမိခြင်း
နဲ့ နောက်ကွယ်မှာ တစ်ထပ် တို့လာတဲ့
သံယောဇဉ်ကြောင့်.....

မလိုအပ်တဲ့ ကြွေကွေ
မျှတကွလဲ ဟယ်ယဲ့ကိုမှ
မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ နှင်းနဲ့
ကိုယ်တိုင်လဲ မခံစား
ချင်ဘူး.....

စကားဆိုရင်
အတွေးထဲမှာ
ဟန်တွားပုံရိပ်
ကို ခြင်နေမိ
လေ၏.....

နှင်းနုဝေကို ဖြတ်ကျော်သွားသော ဆိုင်ကယ်က
 နှင်းနုဝေရှေ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ ရပ်သွားသည်။ ဆိုင်
 ကယ်ကို ဒေါက်တာက ကြည့်၊ ဆိုင်ကယ်နီး ဦးထုပ်ကို
 ချွတ်လိုက်သမုတ်နှင်း ဆိုင်ကယ်သမားကို နှင်းနုဝေ
 ပေါ်လိုက်သည်။ မျက်နှာထားကို ကမင်တင်းလိုက်ပြီး
 ရှေ့သို့ ဆက်ခံလျှောက်ခွာ သူက တေးသို့ရောက်
 လာ၏

ကျွန်တော်ကို
 ခြင်တာနဲ့ဟာဖြုတ်လို့
 မျက်နှာကြောတင်းသွား
 တာလဲဟင်!

နားမှာကပ်၍ပြောသောစကားကိုမ
 ကြားဟန်ပြု၍ရှေ့သို့ဆက်လျှောက်
 ဖြစ်သည်

မျက်နှာကြီး တစ်ယောက်
နဲ့လေ နှင်းကလေး လိုပဲ နဲ့ပြီး
ပန်းကလေး လိုပဲ ဆောနေတဲ့
အလှတရားတွေ ပျက်ကွက်
ပါ့မယ်..

လှမ်းလတ်စွာ ခြေလှမ်းကို တီ ခဲ့
ရတိုင်း သူ့ကို မျှော်စွာ ကြည့်လိုက်
သည်.....

ရှင်ဟာတွေ
လာကြောတာလဲ
မိန်းကလေးကြွေတိုင်း
ပါးစပ်လေလေနေတဲ့
ပစ်တက်တဲ့ ရှင်ပုံဆံ
ကိုကြည့်တာနဲ့ အိပ်စက်
ကွန်မက် ရှင်အိပ်
နည်းနဲ့ မျှော်လင့်ဖို့
မကြိုးစားနဲ့ အပေါ်
စားမပူဘူး..

တင်းမာပြတ်သား
သော စကားများ
ကိုလိုသည်ထက်
ပို၍တမင်ပြောပြီး
ရှေ့ဆက်အလှမ်း
မှာသူလိုက်ဖို့
လိုက်ပါလာ၏...

ကျွန်တော်နာမည်ပျံ့လွှား
ပါ၊ ကျွန်တော်နှင်းကို ချစ်တယ်
ကျွန်တော်ဘဝမှာ ဒီမိန်းကလေး
က ဒါပထမဆုံး အကြိမ်ပဲ..
ကျွန်တော်သွားမယ်....

သုကာပြောချင်တာတွေ ကောက်လျှောက်
ပြောပြီး နှင်းနဲ့ဝေ နာနာ ဘာလုပ်လုပ်
သွားမည်.....

၃၀

နှင်းနဲ့ဝေ ရင်ထဲမှာ ကတုန်ကယင်နှင်း ခြေလှမ်းတော့
မနား ကောင်မနုဉ်းယဇ်ကလေး လိုက်နေမည် "ချစ်ခွင့်"
ကောင်မနုဉ်းကလေးကို စာချိုးမပြောစွာ ပြောသွားသော်
လည်း နှင်းနဲ့ဝေ နာထဲမှာ ရွံ့၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေမည်...